

מסכת בבא קמא

פרק ב משנה ד

אֵיזָה הוּא תָם, וְאֵיזָה הוּא מוֹעֵד. מוֹעֵד, כָּל שֶׁהָעִידוּ בּוֹ שְׁלֹשָׁה יָמִים. וְתָם, מִשְׁתַּחֲזָר בּוֹ שְׁלֹשָׁה יָמִים, וְדָבָר רַבִּי יְהוֹדָה. רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר, מוֹעֵד, שֶׁהָעִידוּ בּוֹ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים. וְתָם, כָּל שֶׁהָיָה הִתְיַבֵּחוֹת מִמֶּשְׁמֶשֶׁן בּוֹ וְאֵינוֹ נוֹגֵחַ: